

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de către Veaceslav Samoilă,

în cauza de contencios administrativ, înaintată la acțiunea depusă de către Veaceslav Samoilă împotriva Primarului General al mun. Chișinău privind anularea răspunsului nr. R-CU-01744 din 30 noiembrie 2022, anularea deciziei nr. 2-03/1-304 din 20 decembrie 2022 și obligarea eliberării certificatului de urbanism pentru proiectare a unei case de locuit particulare,

împotriva deciziei din 12 martie 2024 a Curții de Apel Chișinău,

*Dosarul nr. 3ra-616/24
nr. PIGD 2-22187765-01-3ra-12072024*

Inadmisibilitatea recursului vădit neîntemeiat. Art.246, alin. (2), lit. h) din Codul administrativ.

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, jud. C. Guzun
Curtea de Apel Chișinău, jud. G. Mîra, A. Bostan. G. Dașchevici

16 aprilie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de către Veaceslav Samoilă,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Ion Malanciuc

Diana Stănilă, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. În data de 22 decembrie 2022 Veaceslav Samoilă a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primarului General al mun. Chișinău, prin care a solicitat anularea răspunsului nr. R-CU-01744 din 30 noiembrie 2022 privind respingerea cererii de eliberare a certificatului de urbanism pentru proiectarea unei case de locuit individuale, anularea deciziei nr. 2-03/1-304 din 20 decembrie 2022, prin care cererea prealabilă a fost respinsă, obligarea eliberării certificatului de urbanism pentru proiectare a unei case de locuit particulare, solicitat în baza cererii nr. CU-01744 din 03 noiembrie 2022.

2. În motivarea cererii de chemare în judecată Veaceslav Samoilă a invocat, că prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 70/2-8 din 11 aprilie 2007 s-a atribuit în proprietate privată lui Boris Mugureanu, ca urmare a vânzării-cumpărării la preț normativ, lotul de pământ cu suprafața de 700 m.p. din cartierul locativ din str. Grenoble pentru proiectarea și construirea unei case de locuit particulare. Potrivit pct. 2.4. din decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 70/2-8 din 11 aprilie 2007 beneficiarul s-a obligat să obțină de la Direcția generală arhitectură, urbanism și relații funciare certificatul de urbanism pentru proiectare.

3. În baza deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 70/2-8, în data de 16 octombrie 2007 între Primăria municipiului Chișinău și Boris Mugureanu a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare a lotului de teren situat în municipiul Chișinău, cartierul locativ din str. Grenoble, cu suprafața de 700 m.p., teren destinat pentru proiectarea și construirea unei case de locuit particulare.

4. Reclamantul a menționat, că prin contractul de vânzare-cumpărare nr. 1-338 din 16 iunie 2022, acesta și Olga Samoilă au devenit proprietari ai lotului de teren atribuit anterior lui Boris Mugureanu în baza deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 70/2-8 din 11 aprilie 2007.

5. În scopul valorificării terenului menționat Veaceslav Samoilă a depus și înregistrat la Primăria municipiului Chișinău cererea privind eliberarea certificatului de urbanism pentru proiectarea unei case de locuit particulare nr. CU-01744 din 03 noiembrie 2022.

6. Prin răspunsul Primăriei mun. Chișinău nr. R-CU-01 744 din 30 noiembrie 2022 s-a refuzat eliberarea certificatului de urbanism pentru proiectarea unei case de locuit particulare în baza cererii depuse de Veaceslav Samoilă, din motiv că conform Regulamentului local de urbanism, aprobat prin decizia Consiliului mun. Chișinău nr. 22/40 din 25 decembrie 2008, terenul examinat este amplasat în zona cu codul de reglementare urbanistică de tipul „D” zonă de dezvoltare și parțial în

„R2” locuință unifamilială, izolată sau cuplată. Zonele de tip D sunt aprobate de către Consiliul municipal Chișinău pe baza Planului Urbanistic de Detaliu (PUD) elaborat pentru cartierul care va deveni subiect de dezvoltare.

7.În data de 06 decembrie 2022 Veaceslav Samoilă a depus și înregistrat la Primăria municipiului Chișinău cererea prealabilă cu nr. 2-03/1-204, prin care a solicitat emiterea unui act administrativ privind anularea răspunsului nr. R-CU-01744 din 30 noiembrie 2022 și eliberarea certificatului de urbanism pentru proiectarea unei case de locuit particulare.

8.Prin răspunsul nr. 2-03/1-304 din 20 decembrie 2022 Primăria municipiului Chișinău a refuzat admiterea cererii prelabile din 06 decembrie 2022 din motive identice stipulate în răspunsul nr. R-CU-01744 din 30 noiembrie 2022.

9.În opinia reclamantului actele administrative individuale defavorabile nr. R-CU-01744 din 30 noiembrie 2022 și decizia de soluționare a cererii prelabile nr. 2-03/1-304 din 20 decembrie 2022, sunt ilegale și neîntemeiate, respectiv prin această activitate administrativă sunt încălcate drepturile legitime ale acestuia.

10.În acest sens Veaceslav Samoilă a indicat, că decizia Consiliului mun. Chișinău nr. 70/2-8 din 11 aprilie 2007 a fost adoptată în baza hotărârii Curții de Apel Chișinău din 07 iulie 2005, prin care Primăria municipiului Chișinău a fost obligată să-i repartizeze lui Boris Mugureanu un lot de pământ pentru construcția casei de locuit.

11.Astfel, reclamantul a susținut că primarul în calitatea sa de emitent al certificatului de urbanism de proiectare nu a respectat prevederile deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 70/2-8 din 11 aprilie 2007, dar totodată și prevederile legale privind obligativitatea executării actelor judecătorești irevocabile, or, se prezumă că actele judecătorești permit construcția casei de locuit particulare pe terenul atribuit în acest sens.

12.Totodată, a menționat că prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 22/40 din 25 decembrie 2008 a fost aprobat Regulamentul local de urbanism al orașului Chișinău (cu caracter regulatoriu), urmând să fie aplicat pe tot teritoriul orașului, cu excepția zonei centrale istorice. La emiterea actelor permissive pentru construcții este obligatoriu să se țină cont de principiile dezvoltării sustenabile și durabile a localității, prevăzute în Regulamentul local de urbanism. În conformitate cu prevederile Regulamentului local de urbanism al orașului Chișinău, aprobat prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 22/40 din 25 decembre 2008, terenul pentru care se solicită eliberarea certificatului de urbanism pentru proiectare, are cod de reglementare urbanistică pentru o parte din teren „R2”.

13.Veaceslav Samoilă a evidențiat că anume casa particulară urmează să fie amplasată în zona „R2”, fapt ce poate fi confirmat printr-o schiță de proiect sau chiar proiect de execuție.

14.Mai mult, primarul în calitatea sa de organ emitent, a admis o acțiune vădită cu caracter discriminatoriu.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

15.Prin hotărârea din 05 iulie 2023 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani s-a respins ca neîntemeiată acțiunea înaintată de către Veaceslav Samoilă împotriva

Primarului General al mun. Chișinău privind anularea răspunsului nr. R-CU-01744 din 30 noiembrie 2022, anularea deciziei nr. 2-03/1-304 din 20 decembrie 2022, și obligarea eliberării certificatului de urbanism pentru proiectare a unei case de locuit particulare. (f.d.56, 61-66)

16.Hotărârea instanței de fond a fost contestată cu apel, în termen la 07 iulie 2023, de către Veaceslav Samoilă. (f.d.58)

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

17.Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 12 martie 2024 a respins apelul depus de Veaceslav Samoilă, a menținut hotărârea Judecătoriai Chișinău sediul Rîșcani din 05 iulie 2023. (f.d 94,95-102)

18.Instanța de apel, reținând prevederile art. 4, alin. (1), art. 21, alin. (1) din Legea nr. 163 din 09 iulie 2010 privind autorizarea executării lucrărilor de construcție, art. 11 din Legea nr. 835-XIII din 17 mai 1996 privind principiile urbanismului și amenajării teritoriului, a concluzionat că cererea de chemare în judecată este neîntemeiată, deoarece refuzul autorității pârâte este emis cu respectarea legislației în vigoare și nu există temeiuri pentru anularea acestuia.

19.Totodată, instanța de apel nu a reținut argumentul apelului că, prima instanța nu ar fi luat în considerare faptul că conform schiței de proiect se confirmă că certificatul de urbanism pentru proiectare a fost solicitat pentru edificarea unei case de locuit particulare, care urma a fi edificată pe porțiunea de teren cu nr. cadastral xxxxx, cu zona funcțională urbanistică „R2”. Or, prima instanță corect a stabilit că, potrivit Regulamentului local de urbanism, terenul cu nr. cadastral xxxxx din str. Grenoble, municipiul Chișinău, este amplasat în zona cu codul de reglementare urbanistică de tipul „D” - zonă de dezvoltare și parțial „R2” - locuință unifamilială, izolată sau cuplată, fapt ce condiționează imposibilitatea satisfacerii cerințelor invocate de reclamantul - apelant privind eliberarea certificatului de urbanism pentru proiectarea unei case de locuit particulare.

20.La fel nu a reținut nici argumentul apelului că, prima instanță nu s-a expus asupra schiței de proiect prezentată de apelant, unde s-ar constata că certificatul de urbanism pentru proiectare a fost solicitat pentru edificarea unei case de locuit particulare care urma a fi edificată pe porțiunea de teren nr. cad. xxxxx cu zona funcțională urbanistică „R2”. Or, din schița de proiect prezentată de apelantul-reclamant, rezultă că terenul cu nr. cad. xxxxx, este amplasat atât în zona cu codul de reglementare urbanistică de tipul ”D”, cât și parțial în zona „R2”, iar careva concretizări în acest sens nu fost specificate de solicitant în cererea sa din 03 noiembrie 2022 adresată autorității publice locale privind eliberarea certificatului de urbanism pentru proiectare.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

21.Împotriva decizie instanței de apel a depus recurs Veaceslav Samoilă, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi decizii privind admiterea cererii de chemare în judecată.(f.d.110-115)

22.În motivarea recursului Veaceslav Samoilă a indicat că instanțele ierarhic inferioare nu au elucidat și constatat pe deplin circumstanțele importante pentru

soluționarea cauzei, normele de drept material au fost aplicate eronat, concluziile expuse în hotărâre sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

23. La fel a indicat că instanțele inferioare au analizat și apreciat doar argumentele invocate de către intimat, lăsând fără apreciere argumentele invocate în cererea de chemarea în judecată sau în cererea de apel, or, partea motivată a hotărârii și deciziei contestate reprezintă o transcriere și apreciere argumentelor aduse în referință de intimat, însă potrivit art. 6 al CEDO instanțele judecătorești sunt obligate să-și motiveze deciziile încât să permită exercitarea efectivă a dreptului la casație, să nu lase părțile într-o stare de incertitudine și să nu creeze impresia că nu au fost auzite.

24. În acest sens a indicat, că prin hotărârea Curții de Apel din 07 iulie 2005, Primăria municipiului Chișinău a fost obligată de a-i repartiza lui Boris Mugureanu un lot de pământ pentru construcția casei de locuit, astfel hotărârea rămâne neexecutată, iar Primarul general al municipiului Chișinău cât și instanțele de judecată nu i-au în considerație puterea lucrului judecat și anume dreptul de construcție pe terenul adjudecat prin hotărâre și decizia a Consiliului municipal Chișinău de a construi o casă de locuit individuală.

25. Veaceslav Samoilă a susținut că instanța de judecată urma să se conducă de principiul ca legea civilă nu poartă caracter retroactiv și de decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 70/2- 8 din 11 aprilie 2007 și hotărârea Curții de Apel din 07 iulie 2005.

26. Prin urmare, instanțele inferioare nu au apreciat proba și anume schița de proiect, prin care se confirmă faptul că certificatul de urbanism pentru proiectare a fost solicitat pentru edificarea unei casa de locuit particulare, care urmează a fi edificată pe porțiunea de teren cu zona funcțională urbanistică „R2”.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

27. Art. 245 din Codul administrativ prevede următoarele:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

28. Art. 245¹, alin. (1) din Codul administrativ statuează că:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.”

29. Art. 246, alin. (1) din Codul administrativ reglementează următoarele:

„Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele

și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.”

30. Art. 246, alin. (2), lit. h) din Codul administrativ prevede că:
„Recursul se declară inadmisibil în special când este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

31. Referitor la termenul de declarare a recursului, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată public la 12 martie 2024. Conform extrasului din poșta electronică a Curții de Apel Chișinău, decizia motivată a fost notificată participanților la proces, prin intermediul poștei electronice, la 10 iunie 2024. (f.d.103)

Recursul motivat a fost depus de către Veaceslav Samoilă la 05 februarie 28 iunie 2024. (f.d.110-115)

În asemenea circumstanțe completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că, în speță, calea de atac în ordine de recurs a fost demarată în interiorul termenului legal.

32. Din analiza prevederilor art. 245¹ – 246 din Codul administrativ, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

33. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne decizia instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

34. Completul Curții Supreme de Justiție notează, că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

35. Din analiza recursului declarat de către Veaceslav Samoilă rezultă, că recurentul nu a invocat temeiul legal în baza căruia își întemeiază recursul, dar a făcut trimitere la prevederile art. 244, 245, 248 din Codul administrativ, fără a indica expres temeiul de admisibilitate a recursului.

36. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeuri prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ. Nu este suficientă simpla expunere a

circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Chișinău și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici.

37. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Chișinău, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unui asemenea pretins argument, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

38. La caz, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă, că motivele de casare, invocate în recursul depus de Veaceslav Samoilă nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece argumentele invocate în recurs sunt irelevante, care nu au putere să răstoarne soluția instanței de apel, care în temeiul art. 219 din Codul administrativ a cercetat starea de fapt în baza tuturor probelor prezentate în dosarul administrativ, precum și a celor prezentate în instanța de judecată. Or, Curtea de Apel Chișinău, examinând schița de proiect prezentată de Veaceslav Samoilă a constatat cu certitudine, că terenul aflat în litigiu este amplasat atât în zona cu codul de reglementare urbanistică de tipul „D”, cât și parțial în zona „R2”, iar cererea solicitantului din 03 noiembrie 2022 adresată autorității publice locale privind eliberarea certificatului de urbanism pentru proiectare nu atestă careva concretizări cu referire la zona unde urmează a fi proiectată casa de locuit particulară.

39. Astfel, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că, recursul depus de Veaceslav Samoilă conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de chemare în judecată și în cererea de apel, care au fost analizate minuțios de către Curtea de Apel Chișinău, fiind apreciate în mod corespunzător.

40. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 §1 al Convenției.

41. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

42. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

43. În circumstanțele menționate, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul Veaceslav Samoilă.

44. Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 230 și 246, alin. (2), lit. h) din Codul administrativ

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de către Veaceslav Samoilă.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Malanciuc

Diana Stănilă